

Lisias
Discurso XII: In Erathostenem

1. Lisias comienza la acusación.

Οὐκ ἄρξασθαί¹ μοι δοκεῖ ἄπορον εἶναι, ὧς ἄνδρες δικασταί, τῆς κατηγορίας, ἀλλὰ παύσασθαι λέγοντι· τοιαῦτα αὐτοῖς τὸ μέγεθος καὶ τοσαῦτα τὸ πλῆθος εἴργασται, ὥστε μήτ' ἂν ψευδόμενον δεινότερα τῶν ὑπαρχόντων κατηγορῆσαι, μήτε τάληθῆ βουλόμενον εἰπεῖν ἅπαντα δύνασθαι, ἀλλ' ἀνάγκη ἢ τὸν κατήγορον ἀπειπεῖν² ἢ τὸν χρόνον ἐπιλιπεῖν.

(Lisias, *Discurso XII*, 1)

1 ἄρξασθαί: Inf. Aor. Med. de ἄρχω.

2 ἀπειπεῖν: Inf. Aor.. Act de ἀπολέγω, renunciar (a continuar).

Lisias
Discurso XII: In Erathostenem

2. La familia de Lisias nunca faltó a la ciudad

Οὐμὸς¹ πατὴρ Κέφαλος ἐπέισθη μὲν ὑπὸ Περικλέους εἰς ταύτην τὴν γῆν ἀφικέσθαι, ἔτη δὲ τριάκοντα ᾤκησε, καὶ οὐδενὶ πώποτε οὔτε ἡμεῖς οὔτε ἐκεῖνος δίκην οὔτε ἐδικασάμεθα οὔτε ἐφύγομεν, ἀλλ' οὕτως ᾤκοῦμεν δημοκρατούμενοι² ὥστε μήτε εἰς τοὺς ἄλλους ἐξαμαρτάνειν³ μήτε ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀδικεῖσθαι.

(Lisias, *Discurso XII*, 4)

1 Οὐμὸς: ὁ ἐμός.

2 δημοκρατούμενοι: Nom. Pl. Masc. Part. Pres. de δημοκρατέω, vivir en tiempos de la democracia.

3 ἐξαμαρτάνειν: Inf. Pres. Act. de ἐξαμαρτάνω, faltar, insultar.

Lisias
Discurso XII: In Erathostenem

3. Razones por la que los Treinta actuaron contra Lisias y su hermano

Θέογνις γὰρ καὶ Πείσων ἔλεγον ἐν τοῖς τριάκοντα¹ περὶ τῶν μετοίκων, ὡς εἶέν
τινες τῇ πολιτείᾳ ἀχθόμενοι· καλλίστην οὖν εἶναι πρόφασιν² τι μωρεῖσθαι μὲν
δοκεῖν, τῷ δ' ἔργῳ χρηματίζεσθαι· πάντως δὲ τὴν μὲν πόλιν πένεσθαι τὴν
ἀρχὴν <δὲ> δεῖσθαι χρημάτων.

(Lisias, *Discurso XII*, 6)

Lisias

1 ἐν τοῖς τριάκοντα: ante los Treinta.

2 πρόφασιν: pretexto.

Discurso XII: In Erathostenem

4. Estratagema para disimular el atropello

ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς δέκα συλλαβεῖν, τούτων δὲ δύο πένητας, ἵνα αὐτοῖς ἦ¹
πρὸς τοὺς ἄλλους ἀπολογία, ὡς οὐ χρημάτων ἕνεκα ταῦτα πέπρακται, ἀλλὰ
συμφέροντα² τῇ πολιτείᾳ γεγένηται, ὥσπερ τι τῶν ἄλλων εὐλόγως
πεποιηκότες.

(Lisias, *Discurso XII*, 7)

1 ἦ: así, verdaderamente.

2 συμφέροντα: Acus. Sg: útil, conveniente.

Lisias
Discurso XII: In Erathostenem

5. Pisón sorprende a Lisias convidando a unos huéspedes

καὶ ἐμὲ μὲν ξένους¹ ἐστιῶντα κατέλαβον, οὓς ἐξελάσαντες Πείσωνί με παραδιδόασιν· οἱ δὲ ἄλλοι εἰς τὸ ἐργαστήριον ἐλθόντες τὰ ἀνδράποδα² ἀπεγράφοντο. ἐγὼ δὲ Πείσωνα μὲν ἡρώτων εἰ βούλοιτό με σῶσαι χρήματα λαβών· ὁ δ' ἔφασκεν, εἰ πολλὰ εἴη.

(Lisias, *Discurso XII*, 8)

1 ξένους: huéspedes.

2 τὰ ἀνδράποδα: los esclavos.

Lisias
Discurso XII: In Erathostenem

6. Lisias suplica a Damnipo que lo salude

καλέσας δὲ Δάμνιππον λέγω πρὸς αὐτὸν τάδε, "ἐπιτήδειος μὲν μοι τυγχάνεις
ὢν, ἤκω δ' εἰς τὴν σὴν οἰκίαν, ἀδικῶ δ' οὐδέν, χρημάτων δ' ἕνεκα
ἀπόλλυμαι. σὺ οὖν ταῦτα πάσχοντί μοι πρόθυμον παράσχου¹ τὴν σεαυτοῦ
δύναμιν εἰς τὴν ἐμὴν σωτηρίαν".

(Lisias, *Discurso XII*, 14)

¹ παράσχου: Imper. Pres. Act. de παρέχω, procurar.

Lisias
Discurso XII: In Erathostenem

7. Lisias escapa

ταῦτα διανοηθεὶς ἔφευγον, ἐκείνων ἐπὶ τῇ ἀυλείῳ¹ θύρα τὴν φυλακὴν
ποιουμένων· τριῶν δὲ θυρῶν οὐσῶν², ἃς ἔδει με διελθεῖν, ἅπασαι ἀνεφωγμέναι
ἔτυχον.

(Lisias, *Discurso XII*, 16)

1 ἐπὶ τῇ ἀυλείῳ: del patio.

2 οὐσῶν: Gen. Pl. fem. Part. Pres. de εἶμί.

Lisias
Discurso XII: In Erathostenem

8. Lisias se entera de la situación de su hermano Polemarco

ἀφικόμενος¹ δὲ εἰς Ἀρχένεω τοῦ ναυκλήρου ἐκεῖνον πέμπω εἰς ἄστυ, πεισομένον
περὶ τοῦ ἀδελφοῦ· ἤκων δὲ ἔλεγεν ὅτι Ἐρατοσθένης αὐτὸν ἐν τῇ ὁδῷ
λαβὼν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπαγάγοι.

(Lisias, *Discurso XII*, 16)

¹ ἀφικόμενος: Nom. Sg. Masc. Part. Aor. de ἀφικνέομαι, llegar.

Lisias
Discurso XII: In Erathostenem

9. Polemarco es condenado y muere, sin poder defenderse

Πολεμάρχω δὲ παρήγγειλαν¹ οἱ τριάκοντα τοῦπ' ἐκείνων εἰθισμένον
παράγγελμα, πίνειν κώνειον, πρὶν τὴν αἰτίαν εἰπεῖν δι' ἣντινα ἔμελλον
ἀποθανεῖσθαι· οὕτω πολλοῦ ἐδέησε κριθῆναι καὶ ἀπολογῆσασθαι.

(Lisias, *Discurso XII*, 17)

¹ παρήγγειλαν: 3ª Pers. Pl. Aor. Ind. Act. de παραγγέλλω, anunciar, imponer.

Lisias
Discurso XII: In Erathostenem

10. ¿Quién mató a Polemarco?

τὸν ἀδελφὸν γάρ μου, ὥσπερ καὶ πρότερον εἶπον, Ἐρατοσθένης ἀπέκτεινεν,
οὔτε αὐτὸς ἰδίᾳ ἀδικούμενος οὔτε εἰς τὴν πόλιν ὄρων ἐξαμαρτάνοντα, ἀλλὰ
τῇ ἑαυτοῦ παρανομίᾳ¹ προθύμως ἐξυπηρετῶν.

(Lisias, *Discurso XII*, 23)

¹ παρανομία: injusticia, delito, ilegalidad.

Lisias
Discurso XII: In Erathostenem

11. “Si fueras un hombre honrado, Eratóstenes...”

χρῆν δέ σε, ὦ Ἐρατόσθενες, εἶπερ ἦσθα χρηστός, πολὺ μᾶλλον τοῖς μέλλουσιν
ἀδίκως ἀποθανεῖσθαι μηνυτὴν¹ γενέσθαι ἢ τοὺς ἀδίκως ἀπολουμένους
συλλαμβάνειν. νῦν δέ σου τὰ ἔργα φανερὰ γέγονται οὐχ ὡς ἀνιωμένου ἀλλ’
ὡς ἠδομένου τοῖς γιγνομένοις·

¹ μηνυτὴν: delator.

Lisias
Discurso XII: In Erathostenem

12. A tanto llega su audacia que son capaces de....

Πᾶν δ' ἄν μοι δοκεῖ τολμῆσαι, ὅστις νυνὶ οὐχ ἑτέρων ὄντων τῶν δικαστῶν
ἀλλ' αὐτῶν τῶν κακῶς πεπονθῶτων ἤκει ἀπολογησόμενος πρὸς αὐτοὺς τοὺς
μάρτυρας τῆς τούτου πονηρίας· τοσοῦτον ἢ ὑμῶν καταπεφρόνηκεν¹ ἢ ἑτέροις
πεπίστευκεν.

¹ καταπεφρόνηκεν: 3ª Pers. Sg. Perf. Ind. Act. de καταφρονέω, mostrar desprecio.

(Lisias, *Discurso XII*, 84)

Lisias
Discurso XII: In Erathostenem

13. ¿Cómo van a defenderse?

Αλλὰ καὶ τῶν συνερούντων¹ αὐτοῖς ἄξιον θαυμάζειν, πότερον ὡς καλοὶ
κάγαθοι αἰτήσονται, τὴν αὐτῶν ἀρετὴν πλείονος ἀξίαν ἀποφαίνοντες τῆς
<τούτων> πονηρίας· ἐβουλόμην μέντ' ἂν αὐτοὺς οὕτω προθύμους εἶναι σφῆζειν
τὴν πόλιν, ὥσπερ οὗτοι ἀπολλύουσι· ἢ ὡς δεινοὶ λέγειν ἀπολογήσονται καὶ τὰ
τούτων ἔργα πολλοῦ ἄξια ἀποφανοῦσιν.

¹ συνερούντων: Gen. Pl. Masc. Part. Fut. de συναγορεύω, sostener (en una asamblea) (+acus. + inf.).

Lisias
Discurso XII: In Erathostenem

14. Si estos malvados se salvan...

καίτοι οὗτοι μὲν σωθέντες πάλιν ἂν δύναιτο¹ τὴν πόλιν ἀπολέσαι· ἐκεῖνοι
δέ, οὓς οὗτοι ἀπώλεσαν, τελευτήσαντες τὸν βίον πέρας ἔχουσι τῆς [παρὰ] τῶν
ἐχθρῶν τιμωρίας.

(Lisias, *Discurso XII*, 88)

¹ δύναιτο: 3^a pers. Pl. Opt. Pres. de δύναμαι, poder, ser capaz.

Lisias
Discurso XII: In Erathostenem

15. ¿No es una injusticia salvar a los malvados?

οὐκ οὖν δεινὸν εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώτων οἱ φίλοι συναπώλλυντο¹,
αὐτοῖς δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασιν— ἧ̃ που ἐπ' ἐκφορὰν πολλοὶ ἤξουσιν,
ὁπότε βοηθεῖν τοσοῦτοι παρασκευάζονται;

(Lisias, *Discurso XII*, 88)

¹ συναπώλλυντο: 3ª Pers. Pl. Imperf. Ind. de συναπόλλυμι, morir juntamente.

Lisias
Discurso XII: In Erathostenem

16. Alegación de Lisias ante los jueces.

εἰ μὲν γὰρ τούτου καταψηφιεῖσθε, δῆλοι ἔσεσθε ὡς ὀργιζόμενοι τοῖς
πεπραγμένοις· εἰ δὲ ἀποψηφιεῖσθε, ὀφθήσεσθε¹ τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιθυμηταὶ
τούτοις ὄντες,

(Lisias, *Discurso XII*, 90)

¹ ὀφθήσεσθε: 2ª Pers. Pl. Aor. Ind. Pas. de ὄραω.

Lisias
Discurso XII: In Erathostenem

17. Lisias no se comportó como aquellos para con la ciudad

ὅμως δὲ τῆς ἐμῆς προθυμίας <οὐδὲν> ἐλλέλειπται, ὑπὲρ <τε> τῶν ἱερῶν, ἃ οὗτοι τὰ μὲν ἀπέδοντο τὰ δ' εἰσιόντες ἐμίαινον, ὑπὲρ τε τῆς πόλεως, ἣν μικρὰν ἐποίουν, ὑπὲρ τε τῶν νεωρίων, ἃ καθεῖλον, καὶ ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων, οἷς ὑμεῖς, ἐπειδὴ ζῶσιν ἐπαμῦναι¹ οὐκ ἐδύνασθε, ἀποθανοῦσι βοηθήσατε.

¹ ἐπαμῦναι: Inf. Pres. de ἐπαμύνω, socorrer.

Lisias
Discurso XII: In Erathostenem

18. Lisias propone a los jueces que voten recordando a los que murieron

οἶμαι δ' αὐτοὺς ἡμῶν τε ἀκροᾶσθαι¹ καὶ ὑμᾶς εἶσεσθαι τὴν ψῆφον φέροντας,
ἡγουμένους, ὅσοι μὲν ἂν τούτων ἀποψηφίσθητε, αὐτῶν θάνατον
κατεψηφισμένους ἔσεσθαι, ὅσοι δ' ἂν παρὰ τούτων δίκην λάβωσιν, ὑπὲρ αὐτῶν

¹ ἀκροᾶσθαι: Inf. Pres. Act. de ἀκροάομαι, escuchar, prestar atención.

<τάς> τιμωρίας πεπονημένους.

(Lisias, *Discurso XII*, 100)